

Uit India voor eerlijke prijs

Deventer organisatie helpt Indiase vrouwen aan eigen inkomen.

DEVENTER - Uit de jungle van Centraal-India komen de handgemaakte tassen en kledingstukken van SCF India. Het project van de Deventerse Claudia Vijge dient twee doelen: vrouwen in de dorpen rond de jungle krijgen een eigen inkomen en het ontginnen van de oerwouden vanuit de dorpen is niet meer nodig.

In de huiskamer van Vijge staat een grote doos met tassen die Amnesty International heeft besteld. Katoenen tassen van rood geruite stof, beschilderd met bloemen. Alle producten krijgen binnenkort een eigen merknaam: 'Treet' en er komt een speciale webshop. Vijge wil ook workshops gaan organiseren waarin de deelnemers ontwerpen maken die in India uitgevoerd en thuisgestuurd worden.

Vier jaar geleden is Vijge begonnen met haar stichting die nu vijf bestuursleden en ruim dertig vrijwilligers heeft. Tijdens haar studie milieutechnologie deed ze een stage in een tijgerreservaat in India. Daar zag ze hoe de mensen en de dieren afhankelijk waren van het reservaat. „Er liggen 53 dorpjes rond het reservaat, dat wordt be-

dreigd omdat de dorpsbewoners het bos weggakken voor brandhout, bamboe en het aanleggen van akkertjes.”

De beste manier om een einde te maken aan deze patstelling is volgens Vijge de bewoners bewust te maken van het belang van de natuur en hen alternatieve inkomstenbronnen bieden.

Ze zocht in een van de dorpen naar de armste vrouwen die in de kleinste krotten woonden en die afhankelijk waren van de jungle.

Aan hen deed ze het voorstel voor gratis naallessen en ze gaf hen een gegarandeerde afzet in Nederland. Zo begon een groepje van tien tot twaalf vrouwen te leren naaien en stof beschilderen. „Ze krijgen per product een eerlijke prijs waarmee ze een goed dagsalaris verdienen.” Inmiddels is er een vaste stroom naar Nederland op gang gekomen van handgemaakte Indiase tassen, rokjes, kinderjurkjes, armbanden en binnenkort sjaals.

In een tweede dorp is het project iets anders opgezet. Hier wordt niet alleen voor de westerse markt gewerkt maar ook voor India zelf en krijgen de vrouwen hulp om hun eigen bedrijf op te zetten. Ook geeft SCF microkredieten voor de aanschaf van naaimachines en is er hulp bij het zoeken

naar binnenlandse afnemers.

Tweemaal per jaar gaat Vijge naar India voor een periode van twee weken. In India werkt de stichting samen met een Indiase partnerorganisatie. Ter plaatse werkt een Indiaas echtpaar dat de inkoop en de financiën regelt en de opleidingen verzorgt. Ook de educatiemedewerker is een Indiër. Hij verzorgt de natuur- en milieueducatie op scholen. „Maar wel op een leuke manier, met spelletjes over de natuur. Niet met het wijzende vinger-tje.”

Op dit moment zijn stagiairs in India bezig met een haalbaarheidsonderzoek naar het ontwikkelen van ecotoerisme. „Een ecohotel met excursies naar de jungle en naar de dorpen. Daarmee gaat de bevolking geld verdienen aan de natuur en zullen ze die niet meer zo makkelijk vernietigen.”

Na jaren hard werken - op vrijwillige basis, naast een fulltime baan - begint Vijge effect te zien. De vrouwen zijn vijf dagen per week bezig en hoeven niet meer de jungle in. „Je gaat niet voor je lol met zo'n enorme haal bamboe op je hoofd lopen.” Na een periode van wantrouwen tekent zich het begin van een sneeuwbaaleffect af, andere dorpen willen ook aan het project meedoen.

De producten van SCF India van Claudia Vijge worden gemaakt door Indiase vrouwen.

foto Ronald Hissink